

Razglas še enkrat.

Stare sreberne šestice od leta 1848. in 1849. se bodo, kakor so „Novice“ že povedale, prejemale po 10 krajc. pri cesarskih kasah za zmenjavo samo do zadnjega meseca tega leta. Kasneje jih bo še kupovala samo c. k. denarnica na Dunaji, a ne več po 10 krajc., temuč samo po vrednosti srebra, tako, da bo vsak, ki jo bo moral tamo prodati, imel najmanj 33 odstotkov, ker namesti 10 kr. dobi za šestico le $6\frac{2}{3}$ kr. in še manj, kakor je šestica manj ali več že odrgnjena. Ker ministerstvo daljega časa ni dovolilo, naj se vsak podviza brž stare šestice zmenjati, če noče imeti velike zgube.

Slovansko slovstvo.

* Slavnoznanil pisatelj jugoslovanski Ivan Sundečić na Cetinji vabi na naročbo svojega časnika „Orlić“ tako:

„Има томе шест година, што на Цетинју излази под мојим уредништвом „ОРЛИЋ“, као црногорски годишњак. Он је свуда красна одзива находио, гђе је год допирао. Сад божијом помоћу намјерио сам га преобратити у политичко-чњбжевни часопис, који би сваког другог мјесеца под истијем насловом: „Орлић“ у свезкама од пет до шест печатаних табака, на обичној осмини, лијепо везан, у свијет браћи полећао, доносећи са собом о сваком младом лѣту још и обични Календар“.

„С обзиром на потешке штампарске околности у Црној рори, цијена је „Орлићу“ најумјеренија, и то: За Аустрију и Србију по 5 фор. ауст. вр., просто од поштарине. — Без предплате неће се „Орлић“ никоме слати. — Давање се само у замијену за сваки народни или страни часопис, који би његовом уредништву предходно управљен био. Предплата се prima само на цијелу једну годину. Пошто Црна гора нема још са Австријом никаква поштанског уговора, зато предплату на „Орлића“ могу купити и слати: сва поштована славенска Уредништва, Матице, Читаонице, јавна Друштва, поједини домородци, а особито они моји познаници, којима овај проглас стигне у особитим листовима. Писма и завојци (групе), шаљу се под адресом: „Gospodinu Jovanu Sundečiću на Cetinje. — Preporučeno Gospodinu Petru Ramadanoviću, Agentu Crnogorskom u Kotor (Cattaro in Dalmazia).“ — Ако се наскоро прикупи довољан број предплатника (барем 5 до 6 стотина), прва ће књига изићи одма почетком мјесеца Маја ове године; те ће унапријед једна за другом долазити, као што је већ означено“.

„Orlić“ gotovo bode knjiga jako zanimiva; imé vrádnika nam je porok za to. Kažimo tedaj tudi Slovenci, da nam je na polji literarnem mar za vzajemnost slovansko, in še posebno čitalnice vse naročite se na „Orlića“.

Slovenska glasba.

* V založbi Českovi in Till-ovi v Ljubljani je v 3 zvezkih ravnokar prišlo na svetlo 6 moških zborov v slovenskem jeziku, ki jih je zložil gosp. Anton Nedved. Med njimi nahajamo nekatere dobre stare znance — že davno priljubljene pesmi, na priliko „Popotnik“, „Domovina“. Prvi zvezek obsega zbor „Moj dom“. (Tam, kjer beli so snežniki itd.) in zbor „Popotnik“ (Popotnik pridem čez goró) in s partituro in posameznimi glasovi za tenore in base vred veljá le 60 krajc. — Drugi zvezek obsega zbora: „Domovina“ (Beseda sladka domovina) in „Pesem lovčeva“ (Na noge tovarši, na lov), tretji zvezek pa: (Ko luna blede privesla) in „Slovenska

dežela“ (Jaz vem za deželo, prelepo slovi); tudi vsacemu teh zvezkov s partituro in posameznimi glasovi vred je cena po 60 kr. — Oblika natisa v veliki osmerki je lična. Gosp. Nedved bode s tem izdanjem, katero je pod naslovom „Vsem slovanskim pevcem!“ poslal na svet, gotovo vstregel vsem prijatlom slovanskih pesmi in posebno še čitalnicam slovenskim.

Mnogovrstne novice.

* *Znižana cena za pisma po telegrafih.* Od prihodnjega aprila t. l. se bode cena za brzojavljenje v našem cesarstvu zeló ponižala, in se bote napravile samo dve tarifi. Če se bo telegrafiralo samo 20 besed 10 milj daleč, se bo plačalo 30 kr., če pa se bo telegrafiralo dalje od 10 milj kamor koli, se bo plačalo samo 60 kr. Dozdaj je daljina bila razdeljena na tri tarife in se je po teh tarifah plačevalo po 40—80 kr. in 1 gl. 20 kr. od 20 besed.

* *Žena poštar.* V Zatoru v Galiciji je imenovana žena za poštarja. To je prvi primerljej, da v našem cesarstvu opravlja žena javno državno službo.

* Namesti smodnika (strelnega praha) je srbski oficir H. Pantelić iznajdel stvar iz slame, ktera ima še večo moč kakor smodnik. To iznajdbo je g. Pantelić ruski vladi ponuditi hotel, al brž jo je srbska vlada kupila. Ta stvar stane sila malo stroškov, je zeló lahka, se postavi kamor koli in je desetkrat hujša kot smodnik. Posebno za vojsko je ta iznajdba velike važnosti.

Dopisi.

Iz Liburnije 13. marca. —?— V zadnjem listu so „Novice“ dopis prinesle iz Liburnije o silnem potresu, kateri je zadel prebivalce iz Klane na pustni večer. Dobrotnikov, kateri lepe pripomočke v denarji pošiljajo nesrečnim Klancem, je mnogo; njim gré srčna zahvala, da se je blizo do 6000 gold. že nabralo. Al v omenjenem dopisu od 6. dne t. m. se razžaljen čuti g. Ciotti iz Kastve, da je dopisnik njegovo sloveče dobročinstvo naznanil, in še posebno so ga v poslednjem stavku v srce zbudle besede: „mili narodnjak“. Zato je že glas počil v Kastvi, da se misli C. v madžarskem časopisu, ki na Reki pod naslovom „Naplap“ izhaja, opravičiti in v njem tudi izrekoma zahtevati, da ga v prihodnje ni treba šteti med narodnjake slovanske, kajti dokazati hoče, da je tem več madžaron z dušo in telesom, akoravno ne zná niti najmanje besedice madžarski brbrati, še manj pa čitati in pisati. Kakor vera, po kateri živi, človeka spasi, tako hoče tudi C. narodnost madžarsko do vrha Učke povzdigniti, da bode sreča, katero pri tem doseže, jako sijajna in veselje njegovo v sredi tega na vse strani slovečega naroda nepopisljivo. Da pa tudi tujec Kastavskega g. Ciotti-a, dokler mu Madžari kakega „ordna plemenitaškega“ ne podelijo, ne bi za plemenitaža držal, naj naznanim le to, da je gospodine Ciotti priprost strugar (drakslar), kateri se je pred nekoliko leti iz rodovine furlanske v Kastvo za zmotnjo tukajšnjega naroda priženil. Vpisan bil je v društvo sloveče narodne čitalnice Kastavske, ktereга je pa mnogocenjeni odbor zavoljo nekterih homatij, ki so se v čitalnici pripetile, prav z lepo iz društva izključil. Nadjam se, da bode čitalnica Kastavska tudi brez njega na veke živela, kajti pokazala je možato vsikdar, da precej v početku setve pšenico čisti od plevela. Živila tedaj čitalnica Kastavska z vrlim njenim odborom!

Iz Radeč poleg Zidanegamosta na dan sv. Gregorja. — Nesite, drage nam „Novice“, britko sporočilo po slovenskem svetu, da je gosp. Leopold Höffer n